

„Csúcsforgalom van a damaszkuszi úton” – mind ez jár a fejemben, amióta pár napja bedörrent a hír az internetre, hogy **Antal István** RMDSZ-es képviselő nyugdíjba megy, s valakik eldöntötték, hogy a befutó udvarhelyszéki képviselői helyre nem más kerül, mint az MPP eminens elnöke,
Biró Zsolt.

A jolly joker és a jogazdapásztor

Vagy Bírózsót, ahogy Székelyföldön mondják, élőszóban, úgy ahogy tíz székelyből legalább nyolc (bocs, nyóc) falát mond a falva helyett. De az [idén tavasszal kiszivárgott hangfelvétel](#) óta
egyszerűen csak **Spágazsót a neve bizonyos körökben.**

Szóval, ha december 11-én elmész szavazni az RMDSZ-es képviselőjelöltekre, akkor Hargita megyében a képviselői listán Biró a negyedik lesz **Kelemen Hunor, Korodi Attila és Bende Sándor,**
gyergyószéki RMDSZ elnöke mögött.

Ez azt jelenti, hogy Antal István eddigi „pozícióját” kapja meg, és az utána tüsténkedő **Birtalan József**
az udvarhelyi jolly joker, illetve

Sebestyén Csaba

jelenlegi megyei tanácsos nem kerül befutó helyre. Csak a futottak még kategóriába.

Birtalant az udvarhelyszéki RMDSZ-ben sokszor előkapják a sutból, ha ég a ház eleje, Sebestyén pedig amolyan székelyföldi [Jakab István](#) -szerepet játszott évekig, minden második mondatában benne volt a gazda vagy a gazdák szó –
mígnem végre ő is megbízható gazdához került.

Saul, Saul – miért üldözöl engem?

Ma is előttem van, amikor Verestóy szenátor cinikus mosollyal, félreértelmezhetetlen gúnnal jegyezte meg [egy sajtótájékoztató végén](#), hogy az MPP „eminens tagja” kérte a felvételét az RMDSZ-be. Néhány héttel később már [együtt tartott sajtótájékoztatót](#)

azzal a Sebestyén Csabával, aki néhány évvel korábban Szász Jenő egyik leghűségesebb embereként kígyót-békát kiáltott az RMDSZ-re. Mint ahogy jó kelet-közép európai szokás szerint

naphosszat szidjuk az uniót, majd késő délután beadjuk a pályázatot a mezőgazdasági támogatásra.

De ilyen a politika is: tülekedni, tolongani, lökdösődni kell és illik, sőt, **lassan kötelező az egyre szélesedő damaszkuszi úton, hisz ma a politika egyenlő azzal, hogy ki kinek és hogyan osztja le a közpénzt.**

Nincsenek itt már liberálisok, konzervatívok vagy baloldaliak, se másfélék. Nem attól lesz jobboldali valaki, hogy harcsabajusszal, bocskában feszít a falugyűlésen, miközben uniós pénzből aszfaltoztat, hegyen túli munkásokkal.

Egyébként a „csúcsforgalom van a damaszkuszi úton” kifejezést sokan a nemrég elhunyt **Esterházy Péter**

nek tulajdonítják, de igazából

Mészöly Miklós

tól származik, a Saulus című regényében olvasható. Ahogy

Balázs Géza

nyelvművelő írja,

[„a forrás nem Esterházy, hanem Mészöly, de Esterházy tette híressé”.](#)

Sírt a kis gömbec

A köpönyegforgatás művészete is sokakat híressé tesz, hogy visszavezzünk hazai vizekre. Se szeri, se száma azoknak a román politikusoknak, akik az utóbbi negyedszázadban **egyik pártból a másikba bújtak át, megtagadva elveket, felrúgva barátságokat, emberi kapcsolatokat.**

Biró Zsolt tökéletesen illik ebbe a sorba – mind a romániai politikában, mind pedig az RMDSZ-ben uralkodó állapotokba. Tessék csak meghallgatni az „őszödi beszédét”, rögtön képbe kerül az ember azzal, hogy mik zajlanak a romániai magyar politizálás legfelsőbb szintjén.

Van néhány súlyos és egyben röhejes kijelentés Biró elhíresült beszédében, a „megapásztor”, meg a
„kicsi gömbec, csúnya, az úgy drukolt, érted, hogy majdnem sírt, mikor mondta az eredményt nekem, fél kilenckor”

mellett nem lehet elmenni harsány röhögés nélkül.

Gyurcsányon elborzadtam pontosan tíz éve, Spágazsóton már kínomban röhögtem, de hangosan.

Pedig akkor is azt hittem, hogy a

[Ponyvaregény klasszikus mondatai](#)

után nekem már nem mutatnak újat.

Antal, mint (jó) pálinka a pincében

És itt volt nekünk Antal István, immár majdnem huszonöt éve. Szoktam mondogatni, Antal olyan, illetve olyan volt, mint gazdaembernél a pálinka a pincében. Van. Mindig van. Megítélése vegyes, mert **az a bizonyos pálinka is kinek ízlett, kinek nem, de állandó volt: ha vendég jött, elő lehetett venni, meg lehetett vele kínálni.** De mostantól nem lesz többé, mert kifogyott a hordóból, ha lehet így mondani.

Négy évvel ezelőtt valakik már ki akarták önteni a hordóból, de nem sikerült nekik – emlékeznek még? **Ladányi László Zsoltot** szerették volna a helyére, de Antal a vidéki bázisának köszönhetően [három szavazattal legyőzte egykori irodavezetőjét.](#)

Kérdem én: Biró Zsolt mikor épít ki ilyen bázist Udvarhelyszéken, hányan lesznek rá kíváncsiak – nemcsak kampányban! – az almási vagy a hodgyai kultúrházban, mínusz tizenöt fokban?

A „mindegy, csak az Erremmdéessz ne legyen!” mentalitású, egykori MPP-hívekkel hogy fog

most szót érteni Spágazsót? Akit március 10-én úgy kifütyültek szülővárosában a székelyzászlós atyafiak, hogy két lej ért nem hagytak rajta. Elmondja, hogy az RMDSZ-en belül harcol majd az autonómiáért, miközben az őszi beszédéből az derül ki, hogy **neki mindennél fontosabb volt Toró „Tibi” legyőzése?**

Aki aztán

„lehajtotta a fejét, mint a kutya, amikor a szőnyegre pisil”.

Különös a házasság, vagy ki is a kurva?

Mindenesetre az már eldőlt, hogy ha az RMDSZ bekerül a parlamentbe, akkor a színeiben bekerül Biró Zsolt is. Látom előre, hogy mostantól a választásokig, ha valaki kifejezi a nemtetszését amiatt, hogy olyanokat viszünk a hátunkon a parlamentbe, akik évekig úton-útfélen belénk kötöttek, akkor jönnek a közhelyes replikák: *„meghurcolják a nevemet”, „lejárati kampány indult ellenem”, „elkezdődött a sárdobálás”, „politikai játszmák áldozata vagyok”, „politikai érdekek mentén történik ez vagy az”.*

Dehogyan történik. Nem történik itt semmi. Vagyis mindig ugyanaz történik, hogy nem történik semmi. Ilyen ez a szakma: aki kurvának megy, az később ne sírjon, ha néha jól megdöngetik az ágyon, vagy részegen a seggére csapnak.

Azért voltak szép, klasszikus példák is arra, hogy valaki olyanokat képviselt az országgyűlésben, akikhez amúgy nem sok köze volt – **értem ezt arra, hogy udvarhelyi füllel hallom Spágazsót „vássárheji” ákcentusát.**

A dualizmus korában, ezen belül az 1880-as években

Mikszáth Kálmán

, később pedig

Jókai Mór

is volt képviselője Alsó-Háromszéknek, anélkül, hogy itt laktak volna.

De ha Biró Zsolt a választásokig megír egy Különös házasságot vagy egy Új Zrínyiászt, netán az új És mégis mozog a földet, én biza örömmel szavazok rá! Végülis, olyan mindegy, hiszen – **egy spágazsói klasszikussal élve: „ez egy ilyen kurva ország, s egy balkáni mentalitás”.** Ahol tulajdonképpen az „a baj, hogy szedjük szét egymást.”